

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 479/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. augusta 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., ktorými namieta porušenie svojich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4 NcC/608/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 23511/2013), sp. zn. 19 NcC/651/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 23512/2013), sp. zn. 17 NcC/614/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 23513/2013), sp. zn. 6 NcC/58/2013 z 25. februára 2013 (Rvp 23514/2013), sp. zn. 6 NcC/423/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 23515/2013), sp. zn. 19 NcC/39/2013 z 20. februára 2013 (Rvp 23516/2013), sp. zn. 19 NcC/641/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 23517/2013), sp. zn. 19 NcC/642/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 23518/2013), sp. zn. 4 NcC/596/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 23520/2013), sp. zn. 6 NcC/57/2013 z 25. februára 2013 (Rvp 23530/2013), sp. zn. 6 NcC/56/2013 z 25. februára 2013 (Rvp 23531/2013), sp. zn. 17 NcC/653/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 23539/2013), sp. zn. 4 NcC/597/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 23547/2013), sp. zn. 17 NcC/601/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 23548/2013), sp. zn. 19 NcC/596/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 23549/2013), 17 NcC/372/2012 z 18. októbra 2012 (Rvp 23580/2013), sp. zn.

4 NcC/39/2013 z 19. februára 2013 (Rvp 434/2014), sp. zn. 19 NcC/40/2013 z 20. februára 2013 (Rvp 435/2014), sp. zn. 4 NcC/640/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 436/2014), sp. zn. 4 NcC/40/2013 z 19. februára 2013 (Rvp 437/2014), sp. zn. 4 NcC/617/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 438/2014), sp. zn. 4 NcC/41/2013 z 19. februára 2013 (Rvp 439/2014), sp. zn. 6 NcC/436/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 440/2014), sp. zn. 17 NcC/638/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 441/2014), sp. zn. 17 NcC/39/2013 z 20. februára 2013 (Rvp 442/2014), sp. zn. 17 NcC/606/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 443/2014), sp. zn. 19 NcC/643/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 444/2014), sp. zn. 17 NcC/604/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 446/2014), sp. zn. 17 NcC/633/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 447/2014), sp. zn. 17 NcC/41/2013 z 20. februára 2013 (Rvp 448/2014), sp. zn. 4 NcC/629/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 449/2014), sp. zn. 4 NcC/38/2013 z 26. februára 2013 (Rvp 450/2014) a sp. zn. 4 NcC/621/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 452/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami Rvp 23511/2013, Rvp 23512/2013, Rvp 23513/2013, Rvp 23514/2013, Rvp 23515/2013, Rvp 23516/2013, Rvp 23517/2013, Rvp 23518/2013, Rvp 23520/2013, Rvp 23530/2013, Rvp 23531/2013, Rvp 23539/2013, Rvp 23547/2013, Rvp 23548/2013, Rvp 23549/2013, Rvp 23580/2013, Rvp 434/2014, Rvp 435/2014, Rvp 436/2014, Rvp 437/2014, Rvp 438/2014, Rvp 439/2014, Rvp 440/2014, Rvp 441/2014, Rvp 442/2014, Rvp 443/2014, Rvp 444/2014, Rvp 446/2014, Rvp 447/2014, Rvp 448/2014, Rvp 449/2014, Rvp 450/2014 a sp. zn. Rvp 452/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 479/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 19. decembra 2013 a 14. januára 2014, doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 NcC/608/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 23511/2013), sp. zn. 19 NcC/651/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 23512/2013), sp. zn. 17 NcC/614/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 23513/2013), sp. zn. 6 NcC/58/2013 z 25. februára 2013 (Rvp 23514/2013), sp. zn. 6 NcC/423/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 23515/2013), sp. zn. 19 NcC/39/2013 z 20. februára 2013 (Rvp 23516/2013), sp. zn. 19 NcC/641/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 23517/2013), sp. zn. 19 NcC/642/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 23518/2013), sp. zn. 4 NcC/596/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 23520/2013), sp. zn. 6 NcC/57/2013 z 25. februára 2013 (Rvp 23530/2013), sp. zn. 6 NcC/56/2013 z 25. februára 2013 (Rvp 23531/2013), sp. zn. 17 NcC/653/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 23539/2013), sp. zn. 4 NcC/597/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 23547/2013), sp. zn. 17 NcC/601/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 23548/2013), sp. zn. 19 NcC/596/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 23549/2013), 17 NcC/372/2012 z 18. októbra 2012 (Rvp 23580/2013), sp. zn. 4 NcC/39/2013 z 19. februára 2013 (Rvp 434/2014), sp. zn. 19 NcC/40/2013 z 20. februára 2013 (Rvp 435/2014), sp. zn. 4 NcC/640/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 436/2014), sp. zn. 4 NcC/40/2013 z 19. februára 2013 (Rvp 437/2014), sp. zn. 4 NcC/617/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 438/2014), sp. zn. 4 NcC/41/2013 z 19. februára 2013 (Rvp 439/2014), sp. zn. 6 NcC/436/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 440/2014), sp. zn. 17 NcC/638/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 441/2014), sp. zn. 17 NcC/39/2013 z 20. februára 2013 (Rvp 442/2014), sp. zn. 17 NcC/606/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 443/2014), sp. zn. 19 NcC/643/2012 z 5. novembra 2012 (Rvp 444/2014), sp. zn. 17 NcC/604/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 446/2014), sp. zn. 17 NcC/633/2012 zo 6. novembra 2012 (Rvp 447/2014), sp. zn. 17 NcC/41/2013 z 20. februára 2013 (Rvp 448/2014), sp. zn.

4 NcC/629/2012 z 30. októbra 2012 (Rvp 449/2014), sp. zn. 4 NcC/38/2013 z 26. februára 2013 (Rvp 450/2014) a sp. zn. 4 NcC/621/2012 z 2. novembra 2012 (Rvp 452/2014) (ďalej aj „napadnuté uznesenia“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka doručila Okresnému súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy (ďalej len „žaloby o náhradu škody“), ktorými sa proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, domáha svojich nárokov podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ku vzniku škody malo podľa nej dôjsť kontinuálnym a zásadným zásahom do jej základných práv, najmä práva na poskytnutie súdnej ochrany v zákonom predpokladanej kvalite a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v exekučných konaniach vedených okresným súdom, ktorých účastníkom na strane oprávneného bola sťažovateľka.

Sťažovateľka v sťažnostiach poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že práve nesprávny úradný postup okresného súdu poznačený zbytočnými prieťahmi bol dôvodom podania jej žalôb o náhradu škody okresnému súdu, ktorý je zároveň podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) súdom príslušným na prerokovanie a rozhodnutie týchto vecí.

Sťažovateľka v záujme ochrany svojho práva na spravodlivé konanie sformulovala „už v úvode podanej žaloby požiadavku na to, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu... sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkovi konania (námietka zaujatosti z objektívneho pohľadu)“. V rámci odôvodnenia svojej požiadavky okrem iného poukázala na skutočnosť, že okresný súd, ktorý svojím nesprávnym úradným postupom zapríčinil vznik škody na jej strane, nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať, ďalej na to, že takýmto postupom by došlo k nerešpektovaniu zásady *nemo debet esse iudex in propria causa*, a taktiež poukázala na judikatúru ústavného súdu týkajúcu sa rozhodovania o nestrannosti zákonného sudcu.

Krajský súd podľa sťažovateľky v napadnutých uzneseniach dostatočne nevyhodnotil dôvody vylúčenia sudcov okresného súdu z prerokovania a rozhodovania predmetných vecí.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že napadnutými uzneseniami krajského súdu označenými v petite jednotlivých sťažností boli porušené jej základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, označené uznesenia krajského súdu zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konania a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Sťažovateľka súčasne navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) *„vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie svojich označených základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami krajského súdu.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia OSP. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 23511/2013, Rvp 23512/2013, Rvp 23513/2013, Rvp 23514/2013, Rvp 23515/2013, Rvp 23516/2013, Rvp 23517/2013, Rvp 23518/2013, Rvp 23520/2013, Rvp 23530/2013, Rvp 23531/2013, Rvp 23539/2013, Rvp 23547/2013, Rvp 23548/2013, Rvp 23549/2013, Rvp 23580/2013, Rvp 434/2014, Rvp 435/2014, Rvp 436/2014, Rvp 437/2014, Rvp 438/2014, Rvp 439/2014, Rvp 440/2014, Rvp 441/2014, Rvp 442/2014, Rvp 443/2014, Rvp 444/2014, Rvp 446/2014, Rvp 447/2014, Rvp 448/2014, Rvp 449/2014, Rvp 450/2014 a sp. zn. Rvp 452/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú a okresného súdu, ktorého sa sťažnosti týkajú, rozhodol ústavný súd o ich spojení uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka opakovane podáva tie isté sťažnosti smerujúce proti tým istým súdom v totožných veciach, preto aj v tejto veci/iach listrovaním zistil, že sťažovateľka už v minulosti podala totožné sťažnosti, ktorými sťažovateľka napádala tie isté rozhodnutia krajských súdov (napadnutými uzneseniami

rozhodol o námietkach zaujatosti proti sudcom okresného súdu v civilných veciach sťažovateľky vedených pred okresným súdom pod konkrétnou spisovou značkou, pozn.) v totožných konaniach. Konkrétne ústavný súd zistil, že o veciach, ktoré sú predmetom tohto konania, s výnimkou veci vedenej pod sp. zn. Rvp 23580/2013, ústavný súd rozhodol uznesením sp. zn. III. ÚS 93/2014 zo 4. februára 2014. Pokiaľ ide o vec vedenú pod sp. zn. Rvp 23580/2013, ústavný súd zistil, že už o uvedenej veci takisto rozhodol, a to uznesením sp. zn. III. ÚS 415/2013 z 3. septembra 2013, čo zakladá prekážku už rozhodnutých vecí.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

Z uvedeného dôvodu bolo potrebné sťažnosti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti vyplývajúceho z § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2014